

GESCHICHT

HOMOSEXUALITÉIT

Witz an Tabu

Renée Wagener

De Geck mat der Homosexualitéit maachen – en Zeechen, datt eis Gesellschaft méi e relaxen Ëmgang domat fonnt huet? Oder en Ausdrock dovun, datt een se ëmmer nach als Tabu versteet? En historiesche Réckbléck proposéiert Äntwerten.

„Scherz, Satire, Ironie und tiefere Bedeutung“ huet en däitscht Theaterstück geheescht, dat ech zwar nie gelies hunn, mee deem säin Titel mer zënter der Schoulzäit am Gediechtnes bliwwen ass. Den Titel passt gutt bei d'Ausso vum CSV-Parteipresident Marc Spautz iwwer rosa Uniformen vun der Police, ee „Witz“ a Richtung vum Policeminister Étienne Schneider, fir deen en sech duerno entschëllegt huet.

Wor dee „Witz“ just en „Ausrutscher“, oder wor e mat der prompter Ëntschëllegung zesumme kalkuléiert Strategie? D'Absicht, den CSV-Publikum ze erfreen, schéngt op alle Fall deen Owend geklappt ze hunn. Witzer wéi dee vum Här Spautz, dee jo ëmmerhin hei an enger ëffentlecher Veranstaltung an als landbekannte Politiker agéiert huet, kënnen op alle Fall dozou bäidroen, anere Leit hiert homosexuelle-feindlecht Weltbild ze bestätegen. Mee de Witz vum Här Spautz verréit dach fir d'alleréisch emol, wéi verkorkst seng Haltung an déi vu senger Partei zur Homosexualitéit ass, déi viru véier Joer fir de Mariage homosexuel gestëmmt huet, an esou guer fir d'Recht vun Homokoppelen op Adoptioun. Dese Vote markéiert e ganz kloeren Tournant an der Geschicht vun der Homosexualitéit zu Lëtzebuerg, net nëmmen, well en eng wesentlech Diskriminéierung opgehuewen huet, mee well domat rechtlech e Stréch hannert eng zwee Joerhonnerte laang bigott Politik gezu gouf.

Déi Geschicht huet, wéi souvill Emanzipatiouns-Geschichten, ugefa-

ang mat der franséischer Revolutioun. Natierlech hat se et och eng Virgeschicht, nämlech déi vun der Verfolgung vun homosexuellen a queere Leit an Zäiten, wou d'Recht an Europa staark vun der Kierch beaflosst gouf. D'Scheiterhaufe vun der Geschicht hunn och gebrannt, fir sexuell Praktiken ausserhalb dem Bestiednes oder ausserhalb vun der Norm ze bestrofen. D'Franséisch Revolutioun huet déi Reegelen opgehuewen. An den Napoléon, dee soss net besonnesch fortschrittlech wor, huet zwar a sengem Code civil d'Bestiednes tëscht Mann a Fra bäibehalen, awer am Code pénal keng Bestrofung vun net-heterosexuelle Praktike virgesinn. Domat huet hien all deene Länner, déi ënnert senger Herrschaft stoungen, an dat wor och Lëtzebuerg, eigentlech eng éischter gutt Ausgangsbasis verschaf. An Däitschland

dogéint goufe vun 1872 un homosexuell Akter nees mat Prisong bestrooft, an de Paragraf 175 gouf réischt 1994 ofgeschaf! Am Vereenegte Kinnekräich gouf d'Doudesstrof réischt 1861 ofgeschaf, duerno huet ee Liewenslaang riskéiert, Prisongsstrofe blouwe bis 1967 bestoen. Interessant ass, datt et esou Gesetzgebungen a Länner vun anere Kulturen virun hirer Kolonisierung oft net gouf an Homosexualitéit do acceptéiert wor.

Strofdood oder Krankheet?

An de Länner, deenen hir Rechtssystemer vum Napoléon inspiréiert waren, wor et awer net esou, datt ee seng Sexualitéit fräi hätt kéinte liewen. Éischters well de gesellschaftlechen Afloss vun der Kierch am 19. Joerhonnert nees zougeholl huet. An zweetens, well déi homo-

phob Attitüden, déi et a Chrëschtentum, Judaismus an Islam gi sinn, a sekulariséierter Form och an deene méi fortschrittlechen Deeler vun der Gesellschaft weidergelieft hunn.

Och wann et an der liberaler, an der sozialistescher an an der kommunistescher Beweegung Leit goufen, déi sech géint d'Diskriminéierungen agesat hunn, sou ass dach keng staark politesch Beweegung entstan. Zu Lëtzebuerg gesäit een an den zäitgenësseschen Zeitungen, datt Homosexualitéit bis zum Zweete Weltkrich kaum thematiséiert gouf. Eng Ausnahm wor den Dr. Théodor Witry, deen iwwert d'Krankheet vun der Homosexualitéit wëssenschaftlech Artikel publizéiert huet, sech awer géint eng Kriminaliséierung ausgeschwat huet. [1]

Nieft Tabuiséierung gouf et och eng polizeilech Verfolgung. De schwammege Begrëff vum „ordre public“ huet oft dozou gedéngt, Polizei-Aktiounen géint usteissegte Verhalen anzesetzen. Dat wor besonnesch wouer fir auslännesch Leit: Zënter 1913 gouf et am Gesetz iwwer d'Ausländerpolice d'Bestëmmung, datt si och konnte festgehal oder ausgewise ginn, „si par sa conduite il compromet la tranquillité ou l'ordre publics“. [2] Hei wor zwar besonnesch d'Prostitutioun viséiert, awer och d'Zesummeliewen ouni Trauschäin wor zum Beispill en Ausweisungsgrond.

Datt Homosexualitéit och konnt esou e Fehlverhale sinn, gouf sielen explizit thematiséiert. De Fall vum Christopher Isherwood zum Beispill weist awer drop hin, wéi d'Realitäten zu Lëtzebuerg waren. Dee bekannten englesch-amerikanesche Schrëftsteller, deem seng „Berlin Stories“ d'Virlag fir de Musical „Cabaret“ geliwwert hunn, ass mat sengem Partner, dem Däitschen Heinz Neddermeyer, 1933 aus Däitschland geflücht, fir dësem Militärpflicht an ho-

Déi béid Schrëftsteller a Compagnone Christopher Isherwood an W. H. Auden, 1938.

QUELL: WIKICOMMONS

Hommes politiques homosexuels
par M. le docteur WITRY (de Metz).

Voici de longues années que je m'occupe de la mentalité des invertis sexuels; je les soigne, je leur donne des conseils et je travaille avec une foule d'hétérosexuels à l'abrogation du paragraphe 175 du code allemand. Nous étions sur le point d'obtenir son abrogation, quand

PSYCHOLOGIE RÉTROSPECTIVE
L'homosexualité de Philippe Ier, duc d'Orléans,
d'après les lettres de sa femme, la « Princesse Palatine »
par M. le docteur WITRY, de Metz.

De Lëtzebuerger Dokter Théodore Witry huet verschidden
Artikelen zur „Krankheet“ Homosexualitéit geschriwwen.

LETTRES DE DEUX PRÊTRES HOMOSEXUELS.
Guérison après fièvre typhoïde.
Homosexualité et traumatisme.
par le Dr WITRY (Metz)

Les neuro-sexologues ont aujourd'hui une littérature énorme et internationale sur l'homo-sexualité. Pour juger impartialement les homo-sexuels et les aider efficacement dans la vie, il faut une très longue clientèle homo-sexuelle, il faut avoir gagné la confiance illimitée de ces clients et être hétéro-sexuel. Je publie ici deux lettres de prêtres homo-sexuels; ils sont tous deux morts; leurs lettres parlent la langue homo-sexuelle d'hommes croyants et pratiquants. La traduction se conforme rigoureusement au texte des lettres.

QUELL: BNL

mophob Verfolgung ze erspueren. Si hunn - ouni Succès - an enger ganzer Rei europäesch Länner versicht, sech néierzeloossen, och zu Lëtzebuerg. 1937 gouf den Heinz Neddermeyer aus Lëtzebuerg als „unerwünschten Ausländer“ ausgewiesen, an zréck an Däitschland ofgeschoben. Do gouf hie wéinst Wehrdienst-Entzug a wéinst „géigesäitegem Onanismus“ zu Prisong verurteelt, duerno gouf en agezunn. [3] Hien huet sech finalement bestuet an de Krich iwwerlieft. Aneren ass et an Nazi-Däitschland schlecht ergaang. Vill koumen der a Konzentratiounslager, wou d'Droe vum „rosa Winkel“ si als Grupp markéiert huet. Deen Negativ-Label „Rosa“ huet d'Homosexuellebeweegung spéider ëmgedréit a Rosa als hir Faarw iwwerholl.

Verféierung zur Homosexualitéit?

Och wann also Homosexualitéit u sech net verbuede wor, gouf si och nom Zweete Weltkrich net zu enger Normalitéit. Deen typesch Lëtzebuerger Wee, fir domat ëmzegoen, wor, datt Homosexualitéit soulaang toleréiert wor, wéi een net effentlech driwwer geschwat huet. 1971 huet Lëtzebuerg sech awer nach e Réckfall hannert déi napoleonesch Legislatioun gelescht. 1969 wor e Gesetzesprojet deponéiert ginn, deen d'Jugendschutz-Gesetzgebung sollt reforméieren. Den deemolege Staatsrot huet fonnt, et sollt een deem belge Beispill nogoen. Den Artikel 372 vum Code pénal zum „attentat à la pudeur“ sollt an deem Sënn ergänz ginn, dat nieft dem „attentat à la pudeur“ op Kanner och dee par rapport zu engem oder enger Mannerjähreger tëscht 14 an 18 Joer sollt bestrooft ginn, den heterosexuellen net: „Il ne s'agit pas d'ériger en infraction les pratiques homosexuelles comme telles, ce qui

ne peut être l'objet du présent projet, mais de protéger les mineurs contre cette forme de la débauche.“ [4] De liberale Rapporteur Hellynckx an der Chamber huet just kuerz gemengt: „La commission s'est déclarée d'accord avec ce texte, mais certains de ses membres ont quand même manifesté des hésitations [...]“. Il s'agit donc en l'occurrence d'une discrimination vis-à-vis de ceux qui se livrent aux pratiques de l'homosexualité. La Chambre appréciera.“ D'Regierung selwer wor net begeeschtert, an de Minister Schaus huet an der Chamberssitzung gemengt, zu engem Moment, wou an anere Länner den délit d'homosexualité géif ofgeschafft ginn, kéim esou en Artikel am Lëtzebuerger Gesetz iwwerraschend. Finalement gouf d'Gesetz awer unanime ugeholl.

Ee Joerzängt méi spéit huet den Deputéierte Robert Krieps d'Fuerderung vun der „Aarbechtsgrupp Homosexualitéit“ vum Kollektiv Spackelter opgegraff, fir dee betreffenden Artikel ofzeschaffen. [5] 1984, kuerz virun de Wahlen, ass déi Proposition an enger neier Reform vum Jugendschutzgesetz opgegraff ginn. [6] De Staatsrot wor ëmmer nach net iwwerzeegt, mee déi Kéier krut en sech net méi duerchgesat,

d'Zäiten hate sech geännert. Am Plenum huet zwar den CSV-Spreecher Marc Fischbach d'Thes vertrueden, Jugendlecher géife besonnesch an Homosexuelle-Kreesser zum Drogenkonsum verfouert ginn. A säi Kolleg Georges Margue, deen en Amendement agereecht hat, fir de betreffenden Artikel ze halen, huet betount: „wann et haut de bon ton as ze soën, d'Réprobatioun vun der Homosexualitéit, dat war esou eng kathoulesch Erfindung gewiescht, da sinn ech nach ëmmer frou, dass ech zu dene Leit gehéieren.“ Den Amendement Margue gouf mat de Stëmme vun der Opposition a vun der Regierungspartei DP verworf.

An den Débaté vun 1971 a vun 1984 erkennt een, datt bei ville Leit, besonnesch op konservativer Säit, d'Virstellung vun enger Verféierung zur Homosexualitéit nach verbreet wor. Mee och e progressive Politiker wéi de Robert Krieps, deen e Plädoyer fir d'Entkriminaliséierung vun der Homosexualitéit gehalen huet, huet d'Homosexualitéit als „vice de construction“ bezeechent.

Vun den 1980er-Joren un hunn Homosexueller a queer Leit hir Rechter ëmmer méi offensiv agefuerdert. Mee an der Lëtzebuerger Gesellschaft wor d'Schwätzen iwwer Homosexua-

litéit oft nach mat staarken Tabuee beluecht. Witzer um Niveau vum Film „La cage aux folles“ vun 1978, wou de Klischee vum effeminéierten Homo oder vum Travelo a Fraekleedung intensiv agesat gouf, woren dogéint verbreed an haten eng Ventilfunktoun. De Witz vun de rosa Police-Uniformen, an dat ass seng méi déif Bedeitung, passt an dës Kategorie, sou wéi wann d'Denke vun enger Rei Leit an där Attitüd stoe bliwwen wier.

Dëse Beitrag gouf fir d'éischt den 1. März 2018 an enger Audio-Versioun, an der Rubrik „ZäithistorikerIn“, um Radio 100,7 iwwerdroen.

Quellen:

- [1] Witry, Théodore: L'homosexualité de Philippe Ier, duc d'Orléans, d'après les lettres de sa femme, la « Princesse Palatine », in: Revue de psychothérapie, (1913), S. 119-123; Hommes politiques homosexuels, in: Revue de psychothérapie, (1913), S. 174-177; Witry, Théodore: Lettres de deux prêtres homosexuels. guérison après fièvre typhoïde, homosexualité et traumatisme, in: Annales médico-psychologiques, (1929), S. 398-419.
- [2] Loi du 18 juillet 1913 sur la police des étrangers, art. 7, in: Mémorial n° 49, (23.7.1913).
- [3] <http://www.isherwoodfoundation.org/biography.html>; David Garrett Izzo, Christopher Isherwood Encyclopedia (McFarland, 2010).
- [4] Projet de loi relatif à la protection de la jeunesse. Doc. parl. 1396.
- [5] Arbeitsgruppe Homosexualität Kollektiv Spackelter: Artikel 372bis. Informationsblatt zum ersten informellen Rundtischgespräch mit luxemburgischen Parteien über Homosexualität, Luxemburg, November 1979.
- [6] Projet de loi relatif à la protection de la jeunesse - Projet de loi relatif à la délégation et à la déchéance de l'autorité parentale et à la tutelle aux prestations sociales. Doc. parl. 2557.

Ausschnitt aus dem Informationsblatt von der AG Homosexualität zum Artikel 372bis, 1979.

Streichung von Art. 372bis

Beiträge zur Verführung zeigen wie sinnlos es ist, von der Verführung minderjähriger Jugendlicher zur Homosexualität zu sprechen. In der Verlegung der Verführungstheorie, im diskriminierenden Charakter dieser Verurteilung ergibt sich die Sinn- u. Nutzlosigkeit von Art. 372bis. Wir treten

- a) für eine ersatzlose Streichung von Artikel 372bis, erneute Anpassung an Artikel 372 (Schutzalterbestimmung: 14 Jahre für Heterosexuelle Handlungen).
- b) für die Schaffung eines „Antidiskriminierungsgesetzes“ für Homosexuelle.
 - Schutz vor Entlassung
 - Schutz vor polizeilichen Übergriffen auf homosexuelle Begegnungsorte, Einrichtungen.
 - Schutz vor staatlichen Übergriffen über andere gesetzliche Bestimmungen (Verstoß gegen die öffentliche Moral)

QUELL: ISAP-ARCHIV